

Brændevin sat helt op til den Skat, der hviler paa den dyrere Spiritus, er Grunden sikkert den, at man dog har ønsket ligesom at bevare en lille Rest af den Spiritusbeskatningspolitik, som gennemførtes i 1907—08. Men som Mindesmærke over denne Politik forekommer det mig, at denne lille Rest ikke duer noget. Som Monument over Vilhelm Lassens Politik er der neppe nogen som helst Fornøjelse ved at lade den blive staaende. Men det er ogsaa muligt, at den kun er bevaret for at give Landstinget, som skal have sin Indflydelse paa disse Love, en Lejlighed til at jævne med Jorden denne Skat. Jeg tror ikke, der vil være megen Modstandskraft hos den højtærede Regering overfor et Krav om ikke at opretholde en Tillægsbeskatning, naar den er af en saa ringe Værdi. Thi Regeringen er ikke i Stand til at paastaa, at denne Tillægsbeskatning paa den dyrere Spiritus paa nogen Maade skulde kunne opfylde det oprindelige politiske Formaal, den havde: at tilvejebringe en Værdibeskatning, det er ganske forsvundet ved den nye Forhøjelse af Brændevinsbeskatningen. Hvis man fra anden Side kræver Tillægsafgiften fjernet, enten ved Brændevinsafgiftens Forhøjelse eller ved en Udligning, saa at man mødes paa Vejen mellem Tillægsafgiftens Højde og den nu foreslaaede Brændevinsskats Højde, tror jeg, at den højtærede Regering allerede er forberedt paa at gaa ind paa saadanne Betragtninger. Derfor havde det været smukkere, om den højtærede Regering havde taget et kraftigere Standpunkt her med det samme, thi Politik for et Syns Skyld, Politik, som man bliver nødt til at fravige, straks man kommer op i Landstinget, er ikke noget synderligt værdifuldt for en Folketingsregering at slaa ind paa.

Jeg skal nu tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger vedrørende Ølskatten. Med Hensyn til Ølskatten er der ikke blot den almindelige Indvending at gøre, som ramte baade Brændevins- og Ølbeskatningen, og som er hentet fra en Betragtning af de Befolkningslag, den kommer til at hvile paa, og de Indkomster, der skulle svare disse Skatter, men der vil for Ølskattens Vedkommende være den særlige Betragtning at gøre gældende, at den vil true en stor og for Landet betydningsfuld Industri. Jeg tror ikke, at den af Regeringen foreslaaede Foranstaltning til Brændevinsskattens Forhøjelse vil true Brændevinsindustrien, men derimod tror jeg, at det Forslag til en Forhøjelse af Ølskatten,

som er fremlagt af Regeringen, vil være en alvorlig Fare for Ølindustrien. Nu ved jeg nok, at den højtærede Finansminister hertil svarer: Hysteri! Det er den Indvending, han har overfor alle Modbetragtninger med Hensyn til de af ham forelagte Skattelove. Det er Skattehysteri. Overfor de Bekymringer, som ere til Stede rundt omkring i Landet, siger den højtærede Finansminister: Hysteri! Jeg ved nok, at man derfor skal være en Smule forsigtig, thi Hysteri er en farlig Egenskab at møde op med overfor sin Dommer. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Finansminister, da han i Fjor mødte saadanne Udslag af Hysteri hos Befolkningen, har sagt til sig selv: Befolkningen maa have — populært talt — „en paa Tuden“, og derfor har givet os en Del af sine nye Skatteforslag med denne Hensigt. Hvis man spørger, hvorfor vi have faaet dem, svarer den højtærede Finansminister, som der ved en vis Lejlighed blev svaret: Ja, vel, han stod og skabede sig, han blev hysterisk.

Men den højtærede Finansminister har ikke Grund til at tale om Hysteri, der er ikke fremsat en eneste hysterisk Betragtning overfor de Skatter, her foreslaas. Den højtærede Finansminister har i saa Henseende anført Betragtningerne over Kultolden. Nu tror jeg at turde sige, at der er talt overordentlig lidt i denne Sal om Kultoldens Bevarelse, der er fra vor Side aldeles ikke talt om den. Hvad der er talt om ved denne Lejlighed, er den finanspolitisk interessante Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister fremsatte Kultoldforslaget. Det var interessant, og det vakte Bifald paa mange Steder. Vi fandt, at det var en udmærket Ide at foreslaa en saadan finanspolitisk Foranstaltning ved en Anmærkning paa Finansloven. Men Foranstaltningen vakte Mishag andre Steder. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) var i høj Grad misfornøjet hermed. Han sagde til den højtærede Finansminister: Det smager for meget af Lloyd George. Han sagde, at Ministeren skulde ikke tage Lloyd George til Forbillede, thi det var et farligt og uopnaaeligt Forbillede. Lloyd George var en Mand, der gik bus paa, fastholdt sine Standpunkter og vovede noget. Nu skulde man tro, at den højtærede Finansminister, naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds havde sagt disse spottende Ord til ham om hans Stilling til Lloyd George netop i Forhold til denne Finanslovanmærkning, vilde have haft